

pista, fins a Debark, on fem una parada per veure el pintoresc mercat i, tot seguit, fins a Gondar la qual, a l'endemà, acabarem de visitar. Ha valgut realment la pena fer aquesta travessa i conèixer aquestes boniques i remotes muntanyes africanes que formen aquests grans altiplans tallats per gorges i canyons molt profunds que formen uns extraordinaris baluards naturals, que s'estenen fins a l'estreta plana que voreja la mar Roja, ja a Eritrea. Ha estat fantàstic i una bonica, però també alligadora experiència

Cingles de Kedadit
Foto: Joan Mundet

9) Volem a Addis Abeba, la capital de l'estat, està situada al centre del país, a l'altiplà de Shewa, protegida, al nord, per les muntanyes d'Entotto i una altitud de 2.450 metres que fa que sigui la capital més alta del continent africà. La ciutat es va fundar el segle XIX en substitució de l'antiga capital Entotto i en els seus inicis era un campament militar al voltant dels palaus de l'emperador i de la noblesa. Ja a la nit, després d'haver visitat, i passejat per la ciutat i també, només faltaria, d' haver

comprat cafè etiop, anem cap a l'aeroport per volar cap a Barcelona.

Joan Mundet i Bellavista

Bibliografia consultada:

Geografia Universal (editorial 92)

Gran Enciclopedia Catalana

Fitxa tècnica del trekking: Etiòpia. Montañas Simien.

A pie por las tierras altas de Abissínia (agència Banoa).

Aven du Mas Raynal

L'Aven du Mas Raynal (o Abîme du Mas Raynal, si fem cas als rètols que trobem quan ens hi apropem) es troba situat a la regió del Llenguadoc (França) dins del terme municipal de Cornus i molt a prop del petit poble de Mas Raynal. Una pista forestal en bon estat, porta gairebé fins l'avenc.

Es tracta d'una interessant cavitat que comunica amb l'exterior per dues boques, separades entre elles per una cinquantena de metres i que donen lloc a dues vies que conflueixen a 60 mts de fondària. La boca que podríem anomenar com accés principal, mesura 40 x 20 mts. i dona pas a un imponent pou de gran amplada i de més de 100 mts. de profunditat, pel fons del qual hi circula amb força un riu, el curs del qual podem seguir aigües avall durant un curt tram, fins que un sifó ens impedirà continuar l'exploració. Aquest punt està situat a -111 metres i és la cota màxima penetrable. Aigües amunt i si estem disposats a mullar-nos, podem remuntar el seu curs durant algunes desenes de metres. Aquest riu surt a l'exterior, després d'un desconegut recorregut subterrani, per la sorgència de la Sorgue.

Les importants dimensions de la boca de l'avenc, permeten l'entrada de molta llum i això fa, juntament amb l'alt índex d'humitat que hi ha a l'ambient, que una bona part de les parets del gran pou estiguin

gairebé totalment cobertes de molsa. Això i la seva gran amplada, donen al descens d'aquesta vertical, i sobre tot en un llarg tram en el que la davallada es fa en aeri, és a dir, sense tocar cap de les entapissades parets, una espectacularitat molt difícil de poder explicar.

Al fons del pou, aterrem just damunt d'una estreta biga de ferro, que ens evita anar a parar al bell mig del cabalós riu i a través de la qual i amb una mica d'equilibri, podem arribar sense cap dificultat a una de les ribes. Ens trobem a -106 metres.

Si decidim entrar a la cavitat per l'altre boca, accedirem a la via anomenada "des puits parallèles", per la qual haurem de baixar diferents pous i ressalts i després d'assegurar-nos en un llarg passamà desembocarem en el gran pou, que ens ofereix, a mesura que ens hi anem acostant i degut a la claror que hi entra, unes precioses panoràmiques que poden donar lloc a la presa d'imatges fotogràfiques de molta bellesa.

Es tracta doncs d'una interessant cavitat la visita a la qual és del tot recomanable i que de ben segur ens deixarà una acusada sensació de satisfacció i un record magnífic.

Antoni Rocías